

<https://www.avocaticluj.com/termeni-spete-penale-abuzuri-asupra-minorilor/>

Termeni juridici în spețe cu minor

Diferența între bullying și mobbing, conform O.M.S.:

”6. **Bullying** definește intimidarea în școală de către un alt coleg.

10. **Mobbing** reprezintă forma de abuz emoțional asupra unui copil care este în mod constant discreditat, intimidat psihologic, agresat psihic, jignit, luat în derâdere, batjocorit, izolat, persecutat, terorizat de către un grup de colegi în școală sau la locul de muncă.”

Caz: *X este elevă în clasa a II-a. Este mai mică de înălțime decât colegii și este foarte firavă. Cei mai solizi colegi din clasă o porecesc și o trag de codițe de câte ori au ocazia. Fetele râd de ea, pentru că părinții sunt divorțați, iar posibilitățile ei materiale sunt reduse. Săptămânal, în ghiozdan găsește bilete cu înjurături.*

Încadrează cazul formele de abuz sau violență discutate în lecțiile anterioare, cu referire la codul civil/penal. (<https://www.codulcivil.ro/>, http://ismb.edu.ro/documente/diverse/Antiviolența/Unde-i%20lege_nu-i%20tocmeala.pdf)

Curtea Europeană și drepturile copilului – Discutați spețele din perspectiva legislației noastre.

OBLIGAȚII POZITIVE

Statul are obligații pozitive de a proteja copiii, care se impun mai ales în sfera privată și în particular în cadrul familiei.

În cauza **CAMPBELL ȘI COSANS vs REGATUL UNIT**, din 25 februarie 1982 și 22 martie 1983, Curtea Europeană a constatat o legislație insuficient de protectoare a copiilor. Această cauză își are originea în două cereri împotriva Regatului Unit introduse la Comisia Europeană a Drepturilor Omului conform art. 25 din Convenție de doi cetățeni britanici, doamna Grace Campbell și doamna Jane Cosans, care s-au plîns de faptul că folosirea pedepselor corporale, ca măsură disciplinară în școală la care mergeau copiii lor, constituia un tratament care contrazice art. 3 din Convenție și că nu respecta dreptul lor ca părinți de a le asigura fiilor lor o educație și o pregătire pe măsura convingerilor lor filozofice, după cum este garantat de a doua frază a art. 2 al Protocolului nr. 1, doamna Cosans susținînd în continuare că exmatricularea fiului ei din școală în care acesta învață îi încălca dreptul la educație.

Potrivit informației prezentate de Guvernul Regatului Unit, Legea învățămîntului nr. 2 din 1986, care a primit sancțiunea regală pe data de 7 noiembrie 1986, prevede, în Secțiunile 47 și 48, abolirea pedepselor corporale în școlile de stat. S-a propus ca prevederile acestei legi să intre în vigoare la data de 15 august 1987, astfel încît să poată fi puse în aplicare începînd cu următorul an școlar, aceasta fiind data cea mai apropiată, avîndu-se în vedere necesitatea ca școlile, care mai foloseau încă pedepsele corporale, să găsească politici alternative de disciplină. Acest lucru se va aplica în ceea ce îi privește pe elevii din școlile susținute de autoritățile locale din domeniul învățămîntului și alte școli pentru care statul asigură asistență financiară și în ceea ce îi privește pe elevii din școlile cu autonomie, ale căror taxe sînt plătite din fonduri publice.

http://irp.md/uploads/files/2014-03/1394398576_jur_tipar-probabil-ultimul.pdf

S.C. vs MAREA BRITANIE, din 15 iunie 2004

Un băiat de 11 ani, cu nivel intelectual foarte scăzut pentru vârsta sa, a fost condamnat de un tribunal pentru adulți la închisoare, pe o perioadă de doi ani și jumătate, pentru încercarea de a fura un sac de la o femeie în vârstă de 87 de ani, care a căzut și și-a rupt brațul. Curtea a constatat o încălcare a art. 6 pct. 1 din Convenție, pe motiv că băiatul nu a putut să participe pe deplin la judecată, el nu a înțeles rolul juraților și necesitatea de a face o impresie bună asupra lor, de asemenea, nu a fost conștient de faptul că risca o pedeapsă cu închisoarea, gândindu-se că se va întoarce acasă la tatăl său vitreg. Minorul cu dizabilități mintale trebuia să fie judecat de o instanță specială.

PRETINSA PATERNITATE

NYLUNG vs FINLANDA, din 29 iunie 1999

Curtea a constatat că instanțele naționale corect au acordat preponderență intereselor copilului și ale familiei în care acesta trăiește față de interesele bărbatului care ar dori să stabilească legătura sa biologică cu acel copil. Copilul, la epoca faptelor, avea 15 ani și, potrivit legii naționale, el putea decide dacă este cazul să intenteze sau nu o acțiune de cercetare a paternității sale. Această posibilitate aparținea doar copilului și nu altor persoane, inclusiv celui care pretindea că e tatăl biologic al acestuia.